

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De auersis a deo. cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

viuas, quantum potes ad illum qui viuificat mortuos,
te verte. Nam & mortui audient vocem filii dei, et qui
audierint, viuent, modo ne tardes tibi iam in morte
posito quærere salutem, dum inueniri potest. Fugit
tempus, dies aduentus extremus, atque hic fortasse cra-
stinus est aut hodiernus, et tu tibi tutum putas differ-
re turpis vitæ correctionem? noli iuuentæ confidere,
omni ætati communis est mors. Nec prospéræ valetu-
dini crede. Quidam dum rident, dum vocantur, dum
cum alijs colloquuntur, repente concidere. Pelle igi-
tur moras omnes, et prauas cupidines de pectore pro-
incere festina, atque de spelunca latronum fac domum
orationis, in qua habitare dignetur Christus. Hoc pa-
eto qui nunc nouissimus es apud deum, iam inter pri-
mos computaberis. In nouissimis erant Matthæus, Za-
chæus, latro, sed conuersi ad dominū, primi facti sunt.
Matthæus reliquit teloneum, et fit apostolus. Zachæ-
us auaritiā largitate mutauit, et salus facta est domui
eius, cum Christum suscepisset hospitio. Latronem alie-
na per vim rapuisse pœnituit, et saluatori se commen-
dans, meruit de cruce transferri in paradisum. Audi
Christum clamantem. Venite ad me oēs q laboratis et
onerati estis, et ego reficiam vos. Hinc tu tandem ad
vocantem conuersus, dīc. Iniquitates meæ supergres-
sæ sunt caput meum, & sicut onus graue grauatæ sunt
super me. Tunc ille occurrens tibi, protinus te omni fa-
scie liberabit, & expeditum ad se trahere incipiet, vt q
flagitijs coopertus mergebaris in profundum, iam his
omnibus emūdatus ascendas in cælum.

Iohā. 10

Matth. 11

Psalm. 37.

De auersis adeo.

Cap. XI.

ET cum tanta felicitas sit eorum, qui ad deum
conuersi mores suos corrigunt, non ambigimus
æque grandem esse miseriam illorum qui obdu-
rantur. Prædica, argue, obsecra, increpa opportu-
ne, importune. Nihil proficis, cum in spinis, quæ se-

gumentem verbi dei præfocant, seminas, vel super lapide, vbi semen radices agere non valens, arescit, vel in via, vbi conculcatur & atteritur. Coram praua assuetudine corruptis hominibus, quoties deo, de sanctis, de virtute honestate incidit sermo, corrugat nares, contrahunt frontem, os distorquent, vultum auertunt, & taciti etiam dicere videntur. Durus est hic sermo.

Iohan. 6

Luc. 11.

Iohan. 8

Psalm. 57

Iohan. 9.

Matth. 22

Quis potest eum audire? Tales erant pharisæi illi ac legis periti, quorum scelera cum argueret dominus, cœperunt (vt Lucas ait) grauiter insistere, & os eius opprimere. De quibus in Iohanne conqueritur Saluator, & ait, Non potestis audire sermonem meum. Dextera igit aure carent, ne honesta audiant, veluti Malchus ille, cum a Petro vulnus accepisset. Is tamen adduci ad Iesum vt curaretur sustinuit. Isti vero peruvicacius auditum obturasse videntur, vt aspis, ne intelligant vocem sapienter incantantis. Quod si vltra eis præcepta salutis ingerere perseueraueris, indignantur, & iam in contumeliam prorumpunt. Totus in peccatis natus es, inquiunt, & doces nos? Vnde autem fit, q tam obstinato proposito cœlestem aspernentur disciplinam, parabola euangelij de nuptijs recitata docet. Ad quas in uitati quoniam venire noluerunt, alius (inquit) abiit in viliam suam, alius ad negotiationem suam. Delitiæ quippe huius seculi, & ipsa terrenæ opum cupiditas, auerunt animum a cœlestium contemplatione, & caduca bona æternis præferre compellunt, qd hæc futura expectantur, illa vero præsentí voluptati deliniunt. ita, vt quæ nondum habentur, iam vel non esse omnino, vel haberi non posse credantur. Illi ergo q tam impie subuersi sunt, nec fidei certæ, nec firmæ spei sunt. Alij luxuria, alij avaritia student, & cum sensuum suorum affectionibus seruant, virtutibus vacui & ad vitia proni efficiuntur. Recedente enim domino de templo cordis eorum, non relinquitur lapis super lapidem, qui non defruatur. Vscq adeo Barabam. i. diabolum sibi dimitti gaudent, vt eundem Christo domino, qui pro ipsis crucifixus est, anteferre non dubitant. Attendant tamen

Si nondum penitus obsurduerant, & cognoscant, ad se quidem omnia illa pertinere, quæ salutarem doctrinam nolentibus admittere, minatus est Christus dominus. ad illos enim quos iustitiae suæ doctores constituit, & ad prædicandum gentibus destinauit, dixit, Quicunq; non receperint vos, neq; audierint sermones vestros, exeuntes foras de domo vel ciuitate, excutite puluerem de pedibus vestris. Amen dico vobis, tolerabilius erit terra Sodomy & Gomorræorum in die iudicij, q; illi quietari. Sodoma enim & Gomorra ante euāgelium subuersæ sunt, at isti vltro oblatum respuunt ac repel lunt, dum præceptis eius contraria operantur. O mirram mentis peruersæ cæcitatem. Non vident quam labile bonum sit mundanæ luxuriæ voluptas cui adhærent, quam firmum & stabile cælesti regnum quod cōtemnunt, quam graue perpetuumq; malum infernalis cruciatus, quem mox subire coguntur. Sed iam istos in damnationis interitum tam perrinaciter currentes relinquamus, cum etiam ab ipso omnium domino relicti esse videantur: & illis pro tempore cōsulamus, qui ad capessendas accedunt virtutes, vt in eo bono quod semel fibi proposuerint, constanter perseuerent. Sicut enim in vitis obdurare perniciosissimum est, ita in bene viuendi cura minus esse constantem, turpe indecorumq; habetur.

Mat. 10

De animi constantia Ca. XII.

Firmum ac stabilem esse oportet dei seruum, nec iniuria lacessitum irasci, nec laudatum insolenter efferrri. Vtrunq; præstiterit mulier illa Chananaea. Cum enim canibus compararetur, quibus non erat cōcedendus panis filiorum, non est indignata, sed magis semet submisit, dicens, q; etiam catelli micas panis comedant, quæ de mensa cadunt dominorum. Rursum cum respōsum domini accepisset, Magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, nequaquam tantæ commendationis gloria sese extulit, sed potius candē humilitatem, quā

Matt. 15